

[Alfred Jensen.]

der ligger brak, og det har desværre fået den virkning, at adskillige virksomheder må køre for halv kraft, medens andre ikke ved, hvor der skal skaffes beskæftigelse fra, når de foreliggende ordrer er blevet effektueret. Det har betydet en stigning i arbejdsløsheden på de pågældende områder, og det vil sige, at hvis man vil udnytte de muligheder, der findes for øget handel med Østeuropa, skulle vi også have muligheder for at øge produktionen herhjemme og dermed øge beskæftigelsen og befolkningens indkomster. Jeg skal ikke komme ind på alle de betragtninger, der kan gøres gældende i denne forbindelse. Dem har mit partis ordfører i disse sager, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, så ofte været inde på, at det er overflødigt, at jeg beskæftiger mig dermed ved denne lejlighed. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at beskæftigelsen og produktionen også kunne øges, hvis man øgede befolkningens købekraft, og det er givet, at hvis man lagde vægt på en øget handel med Østeuropa, ville de betænkeligheder, som man nu nærer overfor de afgrænsede afsætningsområder med henblik på de inflatoriske virkninger, ikke komme i betragtning i samme omfang som nu.

Mit parti er tilhænger af, at der sker en lettelse i beskatningen og også i de afgifter, der hviler på forbrugsvarerne. Der er heller ingen tvivl om, at hvis man foretager en sådan lettelse, vil det ikke alene føre til øget omsætning, men også til øget produktion. De tal, der foreligger for en forøget produktion af konsumvarer, er vel udtryk for, at befolkningens købekraft er steget gennem forøgelse af lønningerne og ved, at priserne ikke har haft den samme fart oppefter i det sidste halve års tid, som de havde i perioden forud. Men det er vel også udtryk for, at befolkningen har mere købekraft, efter at tvangsopsparingen er bragt til afslutning.

Regeringen har ikke taget hensyn til disse forhold ved forelæggelsen af sine planer, ved tilrettelæggelsen af sin politik fremefter. Tværtimod er de forslag, der her er til behandling, udtryk for, at man ønsker en yderligere begrænsning af befolkningens købekraft. Der er af andre ærede ordførere gjort opmærksom på, hvad forøvrigt også finansministeren understregede ved sin fremsættelse, at han tjente 25 mill. kr. ved denne transaktion. Men det er i virkeligheden ikke

alt, hvad befolkningen kommer til at betale mere i afgifter og skatter til staten i det kommende år. De beløb, der kommer i betragtning, er betydelig større.

Jeg har ikke af de forslag, der her er til behandling, helt nøje kunnet se, hvor meget man i det kommende finansår regner med at få ind gennem de forskellige skattelove udover, hvad man fik i dette finansår. Der findes f. eks. ikke i lov om udskrivning af personlige skatter og formueskat nogen opgørelse over, hvor meget denne lov vil give mere end sidste år. Der findes en opgørelse over, hvor meget skattelettelsen vil andrage, men selve provenuet er ikke opgjort. Derfor kan jeg kun holde mig til det, der er angivet i den økonomiske årsoversigt, og her er tallet ansat til 110 mill. kr. Jeg forstår, at man her ikke alene har taget det stigende provenu af indkomst- og formueskatten med, men også det ekstra provenu, der indkommer af værneskatten. Jeg er altså ikke i stand til at opgive det nøjagtige tal, men 110 mill. kr. findes opgivet i den økonomiske årsoversigt, og dertil kommer de 45 mill. kr., som forbrugsafgifterne skal indbringe. Det vil sige, at der ud over de 25 mill. kr., som finansministeren tager ved sin transaktion, kommer 155 mill. kr. med ind i sagen, taget ud af borgernes indtægter eller — for at sige det lidt mere drastisk — taget ud af skatteydernes lommer, og det vil altså sige, at det er langt større beløb, det drejer sig om, og at problemet står noget anderledes, end det ser ud til efter finansministerens opgørelse.

Jeg lægger ikke megen vægt på de klager over manglende balance på statsregnskabet, som finansministeren fremkom med ved denne lejlighed, lige så lidt som jeg har lagt vægt på den slags klager ved andre lejligheder. Jeg er ganske vist enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i, at udsigterne fremover ikke er så lyse, at man absolut bør regne med store overskridelser på alle indtægtskonti, men man må vel gå ud fra, at de 110 mill. kr. og de 45 mill. kr., der her regnes med, i det mindste kommer ind. Og når man ser på hele statsbudgettet og ser på militærudgifterne, synes jeg ikke, der er nogen grund til at tage talen om manglende balance særlig højtideligt. Vi ved jo, hvor rundhåndet man er med militærudgifterne; jeg tænker ikke alene på de store beløb, der er opført på de forskellige konti i finanslovsforslaget, nej,